

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2017

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

30 Ιουνίου & 1 Ιουλίου

Τσέζαρις Γκραουζίνις – Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Επτά επί Θήβας

τού Αισχύλου

Μετάφραση: **Γιώργος Μπλάνας**

Σκηνοθεσία: **Τσέζαρις Γκραουζίνις**

Παίζουν: **Γιάννης Στάνκογλου** (Ετεοκλής), **Κλειώ-Δανάη Οθωναίου** (Αντιγόνη), **Ιώβη Φραγκάτου** (Ισμήνη), **Γιώργος Καύκας** (Άγγελος), **Αλέξανδρος Τσακίρης** (Κήρυκας), **Γιώργος Παπανδρέου** (Πολυνείκης)

Μετά την αποκάλυψη των φρικτών πράξεών του, ο Οιδίποδας άφησε τον θρόνο στους δύο γιους του, οι οποίοι συμφώνησαν να κυβερνούν τη Θήβα εναλλάξ. Όταν ήρθε, ωστόσο, η σειρά του Πολυνείκη να αναλάβει την εξουσία, ο Ετεοκλής δεν τήρησε την υπόσχεσή του. Εξοργισμένος ο Πολυνείκης συμμάχησε με τον βασιλιά του Άργους Άδραστο και οργάνωσε εκστρατεία εναντίον της Θήβας. Επτά αρχηγοί των δύο αντίπαλων στρατευμάτων παρατάχθηκαν εκατέρωθεν των επτά πυλών της πόλης, με τον Ετεοκλή και τον Πολυνείκη αντιμέτωπους στην έβδομη πύλη. Κεντρικός ήρωας της τραγωδίας είναι ο Ετεοκλής. Η Θήβα βρίσκεται σε ασφυκτική κατάσταση πολιορκίας κι εκείνος προσπαθεί να οργανώσει την αντεπίθεση σε μια μάχη καταδικασμένη, χωρίς πραγματικό νικητή.

Από τις μεγάλες επιτυχίες του περυσινού προγράμματος της Επιδαύρου, οι Επτά επί Θήβας επαναλαμβάνονται και φέτος, ανοίγοντας το πρόγραμμα των Επιδαυρίων 2017. Μια παράσταση που ερευνά πώς το κοινό μας ένστικτο επιβίωσης συμβαδίζει με την ανάγκη να παραμείνουμε άνθρωποι, παρά τον φόβο, την ανασφάλεια, την απελπισία.

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

7 & 8 Ιουλίου

Σταύρος Τσακίρης

Οιδίπους επί Κολωνώ

τού Σοφοκλή

Μετάφραση: **Δημήτρης Δημητριάδης**

Σκηνοθεσία: **Σταύρος Σ. Τσακίρης**

Παίζουν: **Κώστας Καζάκος** (Οιδίπους), **Δημήτρης Λιγνάδης** (Ξένος), **Κόρα Καρβούνη** (Αντιγόνη), **Τζένη Κόλλια** (Ισμήνη), **Άρης Τρουπάκης** (Θησέας), **Δημήτρης Ήμελλος** (Κρέων), **Δημήτρης Λάλος** (Πολυνείκης)

Στην τελευταία τραγωδία του Σοφοκλή, ο Οιδίπους φτάνει στο άλσος του Κολωνού, στις παρυφές της πόλεως των Αθηνών, ζητώντας φιλοξενία – ένας «ξένος», τυφλός και ρακένδυτος μετά από δεκαετή περιπλάνηση. Χρειάζεται έναν τόπο ν' αναπαυθεί, καθώς δαισθάνεται το τέλος να πλησιάζει. Μόνος συμπαραστάτης του η κόρη-αδελφή του Αντιγόνη. Μετά από διαπραγματεύσεις, του επιτρέπεται να κατοικήσει στα «σύνορα», στο μεταίχμιο νομιμότητας και παρανομίας, ζωής και θανάτου. Μέσα από τις συναντήσεις του με τον Θησέα, τον Κρέοντα, τη μικρότερη κόρη-αδελφή του Ισμήνη και τον γιο-αδελφό του Πολυνείκη κάνει ανασκόπηση της ζωής του και στοχάζεται επάνω στο παράλογο του ανθρώπινου βίου. Σε σκηνοθεσία Σταύρου Τσακίρη, που υιοθετεί εδώ τη φόρμα του αφηγηματικού θεάτρου, ο θίασος εξιστορεί στους θεατές αυτή την ιστορία-«παραβολή», σ' έναν άδειο χώρο, με ελάχιστα αντικείμενα. Οι ηθοποιοί ενδύονται τους ήρωες, που εμφανίζονται κι εξαφανίζονται σαν οπτασίες του ετοιμοθάνατου Οιδίποδα. Η μουσική, σε σύνθεση Μίνωα Μάτσα, εκτελείται ως παράλληλο κείμενο από τις φωνές των ηθοποιών και δίνει στο θέαμα τον χαρακτήρα ενός επικού ποιήματος. Στον ομώνυμο ρόλο ο σπουδαίος Κώστας Καζάκος.

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

14 & 15 Ιουλίου

Έκτορας Λυγίζος – ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας – Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

Βάκχες

τού Ευριπίδη

Μετάφραση: **Γιώργος Χειμωνάς**

Διασκευή - Σκηνοθεσία: **Έκτορας Λυγίζος**

Παίζουν: **Ανθή Ευστρατιάδου, Έκτορας Λυγίζος, Βασίλης Μαγουλιώτης, Άρης Μπαλής, Αργύρης Πανταζάρας, Ανέζα Παπαδοπούλου, Μαρία Πρωτόπαππα, Χρήστος Στέργιογλου**

Ο θεός Διόνυσος φτάνει στην πόλη με ανθρώπινη μορφή και ο βασιλιάς Πενθέας παλεύει να οχυρώσει εαυτόν και το άστυ απέναντι στην έλευση μιας θρησκείας που εξισώνει τους πάντες –νυν και πρώην βασιλιάδες, θεούς και δούλους, μάντιες και αγγελιοφόρους, γυναίκες και άνδρες– σε έναν κόσμο συμφιλίωσης του ανθρώπου με τα πιο ζώωδη, αλλά και αγνά του ένστικτα. Πρόκειται για τη μοναδική σωζόμενη τραγωδία όπου ο Διόνυσος συμμετέχει ως πρόσωπο του δράματος, αλλά και ως παντεπόπτης σκηνοθέτης-συγγραφέας. Η παράσταση εξερευνά τη σύγκρουση ανάμεσα στην ατομικότητα του ήρωα και την πολυφωνικότητα του χορού: οκτώ αφηγητές, εντάσσοντας τα χορικά στη βασική πλοκή, παρακολουθούν τη διαδικασία της σταδιακής σύνθεσης και αποσύνθεσης ενός μικτού συνόλου, την αντίσταση των μελών του, αλλά και τη λαχτάρα τους να ανέβουν φαντασιακά στο ιερό βουνό ως μαινάδες και να μετατραπούν σε βάκχες. Μια τελετή μύησης στη λατρεία του «άλλου», της οποίας πρώτο στάδιο είναι να σταθούν δύο άτομα αντιμέτωπα υπό το βλέμμα ενός θεατή-μάρτυρα.

Με αγγλικούς υπέρτιλους

21 & 22 Ιουλίου

Εθνικό Θέατρο – Νίκος Κυπουργός – Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης

Ειρήνη

τού Αριστοφάνη

Μουσική-Ενορχήστρωση: **Νίκος Κυπουργός**

Μουσική διεύθυνση: **Γιώργος Πέτρου**

Λιμπρέτο: **Δημοσθένης Παπαμάρκος**

Σκηνοθεσία: **Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης**

Με τη συμμετοχή της **Καμεράτα – Ορχήστρας των Φίλων της Μουσικής**
υπό τη διεύθυνση του **Γιώργου Πέτρου**

Διανομή: **Τζίμης Πανούσης** (Τρυγαίος), **Τάσης Χριστογιαννόπουλος**
(Ερμής), **Ειρήνη Καράγιαννη** (Ειρήνη), **Αιμιλιανός Σταματάκης**
(Πόλεμος/Χορός)

Το Εθνικό Θέατρο ανέθεσε στον σπουδαίο συνθέτη Νίκο Κυπουργό τη μουσική σύνθεση και στον ταλαντούχο νέο συγγραφέα Δημοσθένη Παπαμάρκο το λιμπρέτο για τη δημιουργία μιας μουσικής παράστασης που βασίζεται στην Ειρήνη του Αριστοφάνη. Τη σκηνοθεσία έχει αναλάβει ο καταξιωμένος σκηνοθέτης Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης, ενώ τον ρόλο του Τρυγαίου ερμηνεύει ο πάντοτε απρόβλεπτος Τζίμης Πανούσης. Η Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, υπό τη διεύθυνση του διεθνούς φήμης μαέστρου Γιώργου Πέτρου, συνοδεύει ζωντανά την παράσταση στην Επίδαυρο. Η Ειρήνη παρουσιάστηκε στα Μεγάλα Διονύσια το 421 π.Χ., αποσπώντας το δεύτερο βραβείο, λίγες μόλις ημέρες πριν από τη σύναψη της Νικίειας Ειρήνης, που συνοδευόταν από ελπίδες για το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου. Αυτή ακριβώς η εύθραυστη, όπως αποδείχθηκε, ισορροπία μεταξύ του πολέμου και της ειρήνης, το ηρακλείτειο ρητό «Πόλεμος πάντων μεν πατήρ εστί» και το ακανθώδες ερώτημα κατά πόσο η ειρήνη είναι συνώνυμο της ευτυχίας και της αρετής εμπνέουν τους συντελεστές της ιδιαίτερης αυτής παράστασης.

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

28 & 29 Ιουλίου

Εθνικό Θέατρο – Κατερίνα Ευαγγελάτου

Άλκηστη

τού Ευριπίδη

Μετάφραση: **Κώστας Τοπούζης**

Σκηνοθεσία - Επεξεργασία μετάφρασης: **Κατερίνα Ευαγγελάτου**

Παίζουν: **Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος** (Άδμητος), **Κίττυ Παϊταζόγλου** (Άλκηστη), **Γιάννης Φέρτης** (Φέρης), **Δημήτρης Παπανικολάου** (Ηρακλής), **Κώστας Βασαρδάνης** (Απόλλων), **Σωτήρης Τσακομίδης** (Θάνατος)

Το Εθνικό Θέατρο προσεγγίζει ένα από τα πιο ενδιαφέροντα και συγχρόνως προκλητικά έργα του Ευριπίδη, την Άλκηστη, αναθέτοντας την παρουσίασή της στην Κατερίνα Ευαγγελάτου, που θα πραγματοποιήσει την πρώτη της σκηνοθεσία στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου. Έργο που φέρει επί σκηνής τον θρίαμβο επί του θανάτου, η Άλκηστη, το πρώτο από τα σωζόμενα του Ευριπίδη (438 π.Χ.), προκάλεσε ατελείωτες συζητήσεις για το είδος στο οποίο ανήκει, εξαιτίας της συνύπαρξης τραγικών και κωμικών στοιχείων. Παράλληλα, η εμφανής σοφιστική επίδραση πυροδότησε σειρά από θέματα ηθικής των διαπροσωπικών σχέσεων. Σε έναν κόσμο όπου έχει κανείς τη δυνατότητα να ανταλλάξει τον θάνατό του με τη ζωή κάποιου άλλου, ο συγγραφέας του «Αθηναϊκού Διαφωτισμού» υποβάλλει σε εξονυχιστικό έλεγχο σχέσεις «αδιαμφισβήτητης» ανιδιοτέλειας και θέτει επί τάπητος τολμηρά ερωτήματα: Πώς αποδεικνύεται η αγάπη; Μέχρι πού φτάνει η αφοσίωση; Ποια ζωή έχει μεγαλύτερη αξία, και για ποιον λόγο; Οι νόμοι των ανθρώπων δίνουν επαρκείς απαντήσεις σε τέτοια ερωτήματα; Και τι γίνεται όταν η παρέμβαση των θεών αλλάζει τους κανόνες του παιχνιδιού;

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

4 & 5 Αυγούστου

Μαριάννα Κάλμπαρη – Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν – ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων

Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

Μήδεια

τού Ευριπίδη

Μετάφραση: **Γιώργος Χειμωνάς**

Σκηνοθεσία: **Μαριάννα Κάλμπαρη**

Παίζουν: **Μαρία Ναυπλιώτου** (Μήδεια), **Χάρης Φραγκούλης** (Ιάσοντας),
Αλεξάνδρα Καζάζου (Βάρβαρη), **Φωτεινή Μπαξεβάνη** (Τροφός),
Θεοδώρα Τζήμου (Γλαύκη), **Σύρμω Κεκέ & Ιωάννα Μαυρέα** (Γυναίκες
της Κορίνθου), **Κωνσταντίνα Τάκαλου** (Άγγελος), **Αλέξανδρος Μυλωνάς**
(Κρέοντας), **Γεράσιμος Γεννατάς** (Αιγέας)

«Δύο φορές βάρβαρη η Μήδεια, από καταγωγή και από έρωτα» γράφει στον πρόλογο της μετάφρασής του ο Γιώργος Χειμωνάς. Δύο όψεις έχει ο έρωτας: τη «βάρβαρη», τη βυθισμένη στον πόνο και στο σκοτάδι αλλά και την ονειρική, την ηδονική, την ιδανική. Μέσα από το μύθο της Μήδειας όπως αυτός παρουσιάζεται στο έργο του Ευριπίδη αλλά και μέσα από ένθετα στα στάσιμα του έργου κείμενα και ποιήματα αρχαιοελληνικής γραμματείας, η παράσταση του Θεάτρου Τέχνης επιθυμεί να μιλήσει για το ανεξήγητο του έρωτα. Γι' αυτό το «μέγα κακό που σπαράζει τους ανθρώπους». Για τον πόθο που είναι δεμένος με τον πόνο, για τους όρκους αιώνιας αγάπης και πίστης που δίνονται για να καταπατηθούν, για την προδοσία, την εκδίκηση, την καταστροφή. Γι' αυτό το τρομακτικό πέρασμα από το φως στο σκοτάδι της βαρβαρότητας του έρωτα. Γιατί «δεν υπάρχει οργή πιο φοβερή και αθεράπευτη από αυτήν που γεννιέται ανάμεσα σε ανθρώπους που είχαν αγαπηθεί».

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

11 & 12 Αυγούστου

Άρης Μπινιάρης – Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου

Πέρσες

τού Αισχύλου

Μετάφραση: **Παναγιώτης Μουλλάς**

Σκηνοθεσία - Μουσική δραματουργία: **Άρης Μπινιάρης**

Παίζουν: **Καρυοφυλλιά Καραμπέτη** (Άτοσσα), **Χάρης Χαραλάμπος** (Αγγελιαφόρος), **Νίκος Ψαρράς** (Δαρείος), **Αντώνης Μυριαγκός** (Ξέρξης)

Για πρώτη φορά στην Επίδαυρο, σε μια παραγωγή του ΘΟΚ με πλειάδα σπουδαίων Ελλαδιτών και Κυπρίων ηθοποιών, ο νεότερος Άρης Μπινιάρης, που έχει διακριθεί για τις εκρηκτικές παραστάσεις του τα τελευταία χρόνια, προτείνει μια ζωντανή σύνθεση ποιητικού λόγου, μουσικής και θεατρικής δράσης. Όχημα της παράστασης, που δομείται στη συνάντηση του ρυθμού και της λέξης, είναι η μουσικότητα. Όλοι οι βασικοί χαρακτήρες, όπως και ο χορός, ερμηνεύονται με τρόπο που αποκαλύπτει τη μουσική υφή του έργου. Η παράσταση ξεδιπλώνεται μέσα από τη δράση, τη λέξη, το τραγούδι και τον χορό, αναζητώντας μια θεμελιώδη απλότητα, που θα αναδείξει τις αδιάκοπες εσωτερικές δονήσεις του αρχαίου ελληνικού δράματος.

Με αγγλικούς υπέρτιτλους